

Enhver frit for — men kun med Hensyn til, hvad den sidste ærede Taler ansøgte om det Færlige ved denne Lov, med Hensyn til, at Valgene til Landstthinget muligviis kunde komme til at overgaae til saadanne større Amtscommuner, bemærke, at enten er dette betydningsløst, eller det kan med samme Ret gjøres gjældende om en hvilkensomhelst Ordning af dette Forhold, hvortil jeg skal sige, at det hverken staaer i min eller Nogens Magt enten at fremkalde eller forhindre, at det Forbehold eller Alternativ, der i den Henseende indeholdes i Grundloven, kan blive gjort gjældende; men det kan ikke gjøres gjældende uden med Rigsdagens og Hans Majestæt Kongens Samtykke. Dette maa Enhver kunne sige sig selv, og især den ærede sidste Taler (S. Jørgensen), der seer saa klart, at han endog kan see i Andres Hjertes.

S. Jørgensen: Jeg vil kun opfordre den høitærede Minister til at gennemlæse de Forhandlinger, der i Anledning af denne Lov ere i sin Tid foregaaede i Landstthinget.

N. Hansen: Den ærede Minister udtalte i et foregaaende Foredrag, at der var Rigsdagsmænd, der havde anset det for retfærdigt, om der til det fælles Amtsraad var bleven fastsat en egen Valgklasse af de høiest Besattede for Kjøbstæderne, saaledes som der nu findes for Landet. Da jeg var en af dem, der udtalte mig om en saadan særlig Valgklasse, skilber jeg mig selv at sige, at jeg aldrig har sagt, at jeg anseer den for retfærdig; men jeg udtalte, at den høitærede Minister, som igaar saa stærkt fremhævede, at man ved denne Lov ikke maatte røre ved det bestaaende Valgsystem, netop ved denne Lov selv har rørt ved det, ved ikke ogsaa for Kjøbstæderne at oprette en særlig Valgklasse af de høiest Besattede, som den paa Landet.

Tscherning: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Ja, hvis det kun er for en kort Bemærkning, har den ærede Rigsdagsmand Ordet.

Tscherning: Jeg har kun havt Ordet een Gang i denne Sag.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Tscherning: Jeg skal i det Hele taget ikke indlade mig paa Spørgsmaalet om Sammensætningen af disse nye Raad, men kan henvise til, hvad Betænkningen desangaaende har sagt ifjor. Jeg kan ikke sige, at jeg har en saa stærk Overbeviisning om, at forskellige Betragtninger vilde komme til at gjøre sig gjældende, efter som Raadet vil blive sammensat lidt anderledes, og jeg har heller ikke nogen væsentlig Frygt for, hvad der kan komme ud af Sammensætningen, saaledes som den er foreslaaet. Naar man imidlertid har søgt Berettigelsen til den foreslaaede Sammensætning i det, der i Grundloven er bestemt om Folkething og Landstthing, saa tør jeg sige, at der ikke er den allermindste Sammenligning. Hovedbestemmelsen for Landstthingets Vedkommende er nemlig en Valgbarhedsænsus, og naar den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), hvis jeg ellers forstod ham ret, har sagt: Stil op for denne Klasse en Valgbarhedsænsus, men lad saa den hele valgbara Befolkning vælge mellem disse valgbara Mænd, hvem de ville have — saa vil jeg ikke have noget imod det. Men den ærede Minister afviste Angrebene paa den lille snevre og indskrænkede Kreds, som en affondret Valgklasse -- ved at henvise til Forholdet mellem Landstthinget og Folkethinget, og deri, siger jeg, er ingen Sammenligning tilstede. Der kan imidlertid ikke være Spørgsmaal om paa den foreslaaede Sammensætning at støtte en Frygt for politiske Tvangsforholdsregler; men der er en anden Frygt, man kunde støtte derpaa, og det er den, at hvis de, som med Vished kunne udgive, hvad der kræves, komme til at faae den største Naadighed, komme de let til at gjøre Udgifter, hvortil ogsaa de Uformuende komme til at bidrage af det Lidet, de have.